

РЕШЕНИЕ

№ 2233

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **313** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 20250858 от 12.11.2020г. по НАХД № 17494/2019г. по описа на СРС, НО, 19-ти състав, с което е Потвърдено НП № 19-4332-016242 от 26.08.2019г. на ВПД началник сектор към СДВР, отдел Пътна Полиция, с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл.179, ал.2, във вр. с ал.1, т.5, пред.4 от ЗДвП - глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.37, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че НП е издаден от некомпетентен орган. Излагат се съображения, че при издаването на АУАН и НП не са спазени разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и че нарушението е индивидуализирано по време, място и начин на извършване. Сочи за необоснован доводът на съда, че по безспорен начин, въз основа на събраните и кредитирани доказателства се установява, че К. Г. Г. е осъществила визираното в АУАН и в издаденото въз основа на него НП административно нарушение, което е правно квалифицирано като такова по чл.37, ал.1 от ЗДвП в обжалваното НП. Счита,

че при така даденото непълно описание на нарушението от фактическа страна, на първо място се констатира противоречие между фактическо и правно описание на приетото за установено нарушение и на второ място се констатира липса на посочване на съставомерни факти както при описанието на нарушението от фактическа страна, така и на описанието му от правна страна. Сочи се, че неоснователен е и изводът на съда, че К. Г. Г. не се е уверила с каква скорост приближава насрещно движещия се лек автомобил, което е могла да стори, а е започнала извършването на маневрата като не е изпълнила задълженията си по чл.37, ал.1 от ЗДвП, с което е създавала опасната ситуация на пътя, при която е било реализирано ПТП-то. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноси.

Ответникът – Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства, че на 27.07.2019 г. около 13:00 часа жалбоподателката се е придвижвала, управлявайки лек автомобил „Фолксваген Поло“, с ДК № 211M030 в [населено място] по бул. П. С. с посока от бул. В. към бул. Прага. Преди кръстовището, образувано между бул. П. С. и ул. Х. С., същата предприела маневра ляв завой, при работеща светофарна уредба, указваща разрешен зелен сигнал. В същото време водач на лек автомобил „Х. Джаз“, с ДК [рег.номер на МПС] се движел в [населено място] по бул. П. С. с посока към бул. В., като се намирал в лява лента, като за него също светел разрешен зелен сигнал на работещата на кръстовището светофарна уредба. Жалбоподателката, която се движела в най-лява лента, не се е съобразила с насрещно движещото се МПС и при извършената от нея маневра ляв завой на [улица] предизвикала ПТП с насрещно движещото се на нея МПС лек автомобил „Х. Джаз“, с ДК № 8198 МН, като с предна лява част удря левите врати на насрещно движещия се, а при приплъзването е ударена и задна броня. Извикан е на място екип на КАТ. От двамата участници в ПТП-то са подадени декларации, въз основа на които е съставена схема на ПТП-то, протокол за ПТП, в който са описани щетите по МПС-тата.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 27.07.2019 г. на жалбоподателката за нарушение на чл.37, ал.1 от ЗДвП. В АУАН не са вписани възражения.

Административнонаказващият орган е приел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него е издал наказателно постановление № 19-4332-016242 от 26.08.2019г., с което за нарушение на чл.37, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пред.4 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно

процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл.37, ал.1 ЗДвП установява задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства, а неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 200 лева, на основание чл.179, ал.2 ЗДвП.

Нормата на чл.37, ал.1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение на водача на пътно превозно средство - задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства.

Съвкупният анализ на установените във въззивното производство факти обуславя извод, че касаторът се е отклонил от цитираното правило за поведение.

Софийският районен съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

От доказателствените материали, приобщени от съда по надлежния ред, категорично се доказват посочените обстоятелства, което води до обосновалия извод за съставомерност на деянието.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

С оглед липсата на направено от ответника по касацията искане за присъждане на направените по делото разноски, то такова не следва да бъде присъждано в настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20250858 от 12.11.2020г. по НАХД № 17494/2019г. по описа на СРС, НО, 19-ти състав, с което е Потвърдено НП № 19-4332-016242 от 26.08.2019г. на ВПД началник сектор към СДВР, отдел Пътна Полиция, с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл.179, ал.2, във вр. с ал.1, т.5, пред.4 от ЗДвП - глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.37, ал.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.